

עוס התחת 1 ויסמנהון 2 ויעשו בעו לוכן כאשר עוס כי הקצו בע יונדב כן רכב את מצעות אפיהם ופסל ינסכי עוס 3 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אליהם ויאמר אלהם יוסף אל תדאוו התחת זאת לא זמת שמיעה

ואחיו ובית אביו וקטפס ויצאנו
ובקדם עזבו בארץ גישן ויער
עמו נס רכב נס פרשים ויהי
המחנה ככר מאד ויבאו ערנן
האטר אשר בעבר הירדן ויספון
שם מספר גדול וכבר מאד
ויעש לאביו אבל שכעת ימים
ויראו שכל הארץ הכנעני את
האכל בנן האטר ויאמרו אל
כבר זה למצרים עלבן קרא
שמה אבל מצרים אשר בעבר
הירדן ויעשו בעו לוכן כאשר
עוס וישאו אותו בני ארצה
בנען ויקברו אותו במערת שרה
המנפלה אשר קנה אברהם
את השדה לאחות קבר מאת
עפרן החת על פני ממרא וישב
יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל
העלם אתו לקבר את אביו אחיו
קברו את אביו ויראו אחיו יוסף
כי מת אביו ויאמרו לו ישתמנו
יוסף והשב ישיב לנו את כל
הרעה אשר נמלנו אתו ויצונו
אל יוסף לאמר אביך צוה לפנ
מותו לאמר כה תאמרו ליוסף
אנא שא נא פשע אחיך וחטאתו

כרעה נמלנו ועתה שא נא
לפשע עברי אלהי אביך ויבך
יוסף ברכס אליו וילכנס אחיו
ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך
לעבדים ויאמר אלהם יוסף
אל תיראו כי התחת אל הים אני
ואתם חשבתם על רעה אלהי
השבה לטובה למען עשרה
כיום הזה להחית עסרוב ועתה
אל תיראו אנכי אכלכל אתכם
ואת טפכם וינחם אותם וידבר
על לבם וישב יוסף במצרים
הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה
ועשר שנים וירא יוסף לאפרים
בני שלשים נס בני מכיר בן מנשה
ולדו על ברכי יוסף ויאמר יוסף
אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד
יפקד אתכם והעלה אתכם מן
הארץ הזאת אל הארץ אשר
נשבע לאברהם לומר לך
וליעקב וישבע יוסף את בני
ישראל לאמר פקד יפקד
אלהים אתכם והעלה אתם את
עצמת מזה וימת יוסף בן
מאה ועשר שנים ויחננו אותו
ויישם בארון במצרים

פסל ויסמנהון

א
ב
דסמ
נכון
מל
בתו
ה
בת
ד
חם
בת
כל
חם
כפ
בלש
כ
לשון
צו
א
בכ
י

בונכין
בסנו

ט
דנע
ו
מנהון
בתו
א
ב
ד
חם
בת
ב
רוד
א
דסמ
ה
ה
חם
דנע
כלב
תפ
ברכהם
ברכהו
ד
דסמ
א
חם
בלש
ב
א
סאהם
לשון
לשון

לכ בליג וסמנהון בלש תרגו ישמעאל מיתא לכן שמימא יסופון בארעא ובמדברא בלשם חננאל יהושע קטילה אתניה בזויה יתקל
אבשלום בזכותיה לא שלטא ביה חיתא בישתא נבראד שבע לא מתעבסא נפשיה ופדו לו ישמעאל אך אם אתה לו שמעני לכן הלו לו ישטמנו ולו
נענו לו מתנבז בו לו ישחרב לו חכמו ולו הולגו לו החיותם לו חפץ לו אכל לו אנכי שוקל לו אבשלום חיו להקשבת לו קרעת לו חיה רעה לו איש הולך רוח לו עיני

וביתו ז ופי' איש וביתו באו ואמרו אשר עמו וישב דוד
עם אכיש וביתו אשר ישב שם יחב ועשקו נבר ובתו ויקברוהו ובעיר דוד י

ואלה שמות

בני ישראל הבאים מצרים
את יעקב איש וביתו באו ואמרו
שמעון לוי ויהודה יושבר
זבולן ובנמן רון ונפתלי גרא אשר
ויהי כל נפש יצא ירך יעקב
שבעים נפש ויוסף היה במצרים
ומת יוסף וכל אחיו וכל הדר
ההוא ובני ישראל פרו וישרצו
וירבו ויעצמו בממד מאד ומלא
הארץ אתם
ויקם מלך חדש על מצרים
אשר לא דע את יוסף ואמר
אל עמו הנה עם בני ישראל
יעצום ממני הבה נתחכמה להם
פן ירבה והיה כיתקראנה מלחמה
ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם
בנו ועלה מן הארץ וישימו
עליו שרי מסיס למען עננו
בסבלם ויכן ערי מסבנות
לפרעה את נפתם ואת רעמסס
וכאשר יענו אתו וכן ירבה וכן

הפסוק
דברי
ירמיהו

כה

ב
פסוק
דברי

ב
בקה
בתו

ב
ביתו

ד
דברי

ה
וב
ז
דברי

ב
בבא

ב
והם
תבר

ו
והם
ושל

ב
רשעים
פסוק

פרץ ויקצו מפני בני ישראל
ויעבדו מצרים את בני ישראל
בפרך ויעמדו את חייהם בעבדו
קשה בחמר ובלבנם וכל עבדו
בשרה את כל עבדתם אשר
עבדו בהם בפרך ויאמר מלך
מצרים למילדת העברית אשר
שם האחת שפירה ושם השנית
פועה ויאמר בלדכן את העבריות
וראיתן על האבנים אם סבן הוא
והמתן אותו ואם סבת הוא וחיה
ותראן המילדת את האלהים
ולא עשו כאשר דבר אליהן
מלך מצרים ותחיינ את הילדים
ויקרא מלך מצרים למילדת
ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר
הזה ותחיינ את הילדים ותאמנ
המילדת אל פרעה כלאבנות
המצריות העברית כי חיות הנה
בטריס תנא אלהן המילדת וילדו
ויטב אלהים למילדת וירב
העם ויעצמו מאד ויהי כי ראו
המילדת את האלהים ויעשו
להם בנות ויצו פרעה לכל עמו
לאמר כל לבן הילוד היאדר
תשליכוהו וכל הבת תחיון

ב
ובתו
מלך

ב
ב
ובתו

ב
ב
ובתו

ב
ב
ובתו

ב
ב
ובתו

ב
ב
ובתו

ב
ב
ובתו

ב
ב
ובתו

ב
ב
ובתו

ב
ב
ובתו

ב
ב
ובתו

ב
ב
ובתו

ב
ב
ובתו

ב
ב
ובתו

ב
ב
ובתו

ב
ב
ובתו

הבה נתחכמה והיינו גם אנחנו אל יל לב אדם עליו ויצא יט ונלחם ויתמרמר מלך הנבי
ותראן המילדת ולא עשו כדבר פרעה כי חיות הנה בטריס תנא אלהן המילדת וילדו
ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד ויהי כי ראו המילדת את האלהים ויעשו
להם בנות ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל לבן הילוד היאדר תשליכוהו וכל הבת תחיון

וסימניה
וסימניה
וסימניה

ה
ה
ה

וסימניה
וסימניה
וסימניה

[illegible]

הלם שלנעלד מעל רגלך כי ז
המקום אשר אתה עומד עליו
ארמת קרש הוא ויאמר אנכי
אלהי אביך אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה
פניו כי יראה מהביט אלה האלהים
ויאמר יהוה ראה ראית את עני
עמי אשר במצרים ואת צעקתם
שמעתי מפני נגשיו כי ירעת את
מכאביו ואור לה צילומי
מצרים ולהעלהו מן הארץ ההוא
אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ
זבת חלב ודבש אל מקום הבנוע
והחת והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי ועתה הנה צעקת בני
ישראל באה אלי ונסראתי את
הלחץ אשר מצרים לחיצים
אתם ועתה לכה ואשלח אל
פרעה והוצא את עמי בני יי
ישראל ממצרים ויאמר משה
אלה האלהים מי אנכי כי אלהי
פרעה וכי אוציא את בני ישראל
ממצרים ויאמר כי אלהי עמך
וזה לדתך אות כי אנכי שלחתיך
בהוציאך אתה עסמ מצרים
תעבדון אתה אלהים על ההר

לוֹא אֵכֶל לָחֶם וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לַשֵּׁנִי
אֵת הָאִישׁוֹתֶיךָ אֶת צִפּוֹרָה בְּתוּ
לְמֹשֶׁה וּתְלַדְכֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ
גִּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הֵיטֵי בָאֶרֶץ
נֹכְרִיָּה

ויהי כי מים הרבים ההם וימרת
מלך מצרים ויאנחו בני ישראל
מן העבדה ויצעקו ותרעל שועתם
אל האלהים מן העבדה וישמע
אלהים את נאקתם ויזכר אלהים
את בריתו את אברהם את יצחק
ואת יעקב וירא אלהים את בני
ישראל וידע אלהים

ומשה חידרעה את
צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג
אתה צאן אחר המדבר ויבא אל
הר האלהים חרבה וירא מלאך
יהוה אליו בלבת אש מתוך
הסנה ויראוהנה הסנה בער
באש והסנה אינו אכל ויאמרו
משה אשר הנא ואראה את
המראה הגדל הזה מדוע לא
יבער הסנה וירא יהוה כי סר
לראותו ויקרא אליו אלוים
מתוך הסנה ויאמר משה משה
ויאמר הנני ויאמר אל תקרב

[illegible]

אעלה להלך וסימנחון וסימנחון כל שון תרגום אמר מלאכא לאתעיה דארונה אחיד למכסא קבורתא דירושלים וסימנחון וסימנחון ואנע ידעני כי לא יתן אתכם לתני להלך עפכם להלך אל אל במישפם מה לעני ידעני להלך נגד החיים

הזה ואמר משה אל האלהים
הנה אנכי בא אל בני ישראל
ואמרת להם אלהי אבותיכם
שלחני אליכם ואמרו לי מה
שמו מה אמר אלהים ויאמר
אלהים אל משה אהיה אשר
אהיה ויאמר כה תאמר לבני
ישראל אהיה שלחני אליכם
ויאמר עוד אלהים אל משה
כה תאמר אל בני ישראל יהוה
אלהי אבותיכם אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני
אליכם זה שמי לעלם וזה זכר
לחורר לך ואספת את זקני
ישראל ואמרת אלהם יהוה
אלהי אבותיכם נראה אלי וזה
אברהם יצחק ויעקב לאמר
פקד פקדתי אתכם ואת העשוי
לכם במצרים ואמר אעלה
אתכם מעני מצרים אל ארץ
הבנעני והחתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבסי אל ארץ זבת
חלב ודבש וישמעני לקלד ובאת
אתה וזקני ישראל אל מלך
מצרים ואמרתם אליו יהוה
אלהי העבריים נקרה עלינו

ב
דסבי
בת
ב
דמ
בת
ובת
שם
בנו

ה
חם

ה
חם

ה
פת

כתובים
סימן

כטע

כטע

ועתה נלכה נא ארדך של שנים
במדבר ונזכחה ליהוה אלהינו
ואנע ידעני כי לא יתן אתכם מלך
מצרים להלך ולא ביד חזקה
וישלחתי את ידי והכיתי את
מצרים בכל נפלאות אשר
אעשה בקרבם ואחרי כן ישלח
אתכם ונתתי את חן העם הזה
בעיני מצרים והיה כיתל כוון לא
תלכו ריקם וישאלה אשר
משכנתה ומנרת ביתה כל כסף
וכליזהב ושמלת ושמתם על
בניכם ועל בנותיכם ונצלתי את
מצרים ויעני משה ויאמר והן
לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי
כי יאמרו לא נראה אליך יהוה
ויאמר אליו יהוה מזה ביד ויאמר
מטה ויאמרו שליו כהו ארצה
וישלכו ארצה ויהי לנחש
וינסם משה מפניו ויאמר יהוה אל
משה שלח ידך וארחו כוננו
וישלח ידו ויחזקבו ויהי למטה
בכפו למען יאמינו כי נראה
אליך יהוה אלהי אבותיכם אלה
אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב ויאמר יהוה לו עוד הבא

ה
חם
כית

קלם

מכר

מכר

מכר

מכר

מכר

מכר

מכר

מכר

ויאמר יוסף אל אחיו וישבע יוסף פקד פקדתי אתכם ויוקח משה את יעצמות אספקר ופקדני ויהן לא יאמינו ליהוה אענה על חנב ויהן חלומא ופשרה ויהן לא ידעני להוא לך ויהן לא תסגדו ויהן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי ולא ישמעו לקל האת הראשון ולא ישמעו לקול אביהם ולא ישמעו

וסימנחון
וסימנחון
וסימנחון

ה
חם
ד

מקד
ויהן
ולא ישמעו

וְסִימָנָהוּן פֶּתַח
וְסִימָנָהוּן

חתן
לרגלי

בשנת

三

1.

٥١

10

וחתן

12

3

•

אביש

דבריו

7

בשנת

三

1.

٥١

10

וחתן

12

3

•

אביש

דבריו

7

וְיֹאמֶר פִּרְעָה	ג' בַּטַּע זָקָף	וְסִימָנָהוּ
הַלְבֵּנִים	ג'	וְסִימָנָהוּ
וְיַעֲשֶׂה	ג' רַפִּי	וְסִימָנָהוּ

וַיֹּאמֶר פִּרְעֹה אֶל יוֹסֵף לֵאמֹר וַיֹּאמֶר פִּרְעֹה כִּי יֵלֵךְ וַיֹּאמֶר פִּרְעֹה הֲרַבְשָׁה עִתָּה עִם הָאֲדָמִים
לֵאמֹר אֶסְפֹּן לְחַתְּכִי יָעִם וְאֶת־מִתְכַּתְּ הַלִּבְנִים אֲשֶׁר־הֵם וּמִקְטָרִים עַל הַלִּבְנִים
חִכְרֵי הַקִּיבְרָה עַל הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשֶׂה וְכָל חֵם לִבְכֵּם יִבְאֹן וַיַּעֲשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה יִשְׂרָאֵל אֶת־

[illegible]

This image shows a vertical decorative border from a manuscript. The central element is a rectangular panel containing a landscape scene with a small building and figures. This panel is flanked by dense, symmetrical floral and foliate patterns. The patterns consist of stylized leaves and flowers in various colors, including red, green, and blue, set against a cream-colored background. The overall design is intricate and typical of medieval manuscript illumination.

[illegible]

ויסר הצפרדעים ממנו ויסר מעליו את המות הזה ויסר מעליו את הנחש ויתפלל משה
למתי אעתי לך ולעבדיך ולעמך ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה

ואמר יהוה אל משה השב
בבקר והתיצב לפני פרעה הנה
יוצא המימה ואמרת אליו כה
אמר יהוה שלח עמי ועבדי
כיאסאתך משלח את עמי הנה
משליחך ובעבדיך ובעמך
ובביתך את הערב ומלאו בתי
מצרים את הערב וגם הארמה
אשר הם עליה והפלתו בזים
ההוא את ארץ נשן אשר עמי
עמד עליה לבלתי היות שם עת
למען תרעביאני יהוה בקרב
הארץ ושמת פרדת בין עמי
ובין עמך למחר יהיה האדמה
ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד
ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל

ואמר יהוה אל משה אמד אל
אחרונה את מטדוהך את
עפר הארץ והיה לכם כבד
ארץ מצרים ויעשו כן ויט

ויסר הצפרדעים ממנו ויסר מעליו את המות הזה ויסר מעליו את הנחש ויתפלל משה
למתי אעתי לך ולעבדיך ולעמך ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה

ויסר הצפרדעים ממנו ויסר מעליו את המות הזה ויסר מעליו את הנחש ויתפלל משה
למתי אעתי לך ולעבדיך ולעמך ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה

ויסר הצפרדעים ממנו ויסר מעליו את המות הזה ויסר מעליו את הנחש ויתפלל משה
למתי אעתי לך ולעבדיך ולעמך ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה

ויסר הצפרדעים ממנו ויסר מעליו את המות הזה ויסר מעליו את הנחש ויתפלל משה
למתי אעתי לך ולעבדיך ולעמך ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה

עשות דבר יא חם את וסימנהו בהר המלך שמה ויאמר מה אתן לך לא נובל לעשות ולא אחר הנער מדוע עשיתן וישם יע מועד וידישו ויבקשו ב בפסוקא הרפה ממנו וגם אנכי אעשה אתכם כימה עברך הכרב וישא אתה דבר י י לו זכור ל יסקלע ל וחם

ארץ מצרים תשחתה ארץ מצר
הערב ויקרא פרעה אל משה
ולאחרון ויאמר לכו זבחן לאלהים
בארץ ויאמר משה לא נכון
לעשות כן כיתועבת מצרים
נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח
את תועבת מצרים לעיניהם ולא
יסקלנו ררך שלשת ימים נלך
במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו
כאשר יאמר אלינו ויאמר פרעה
אנכי אשלח אתכם וזבחתם
ליהוה אלהיכם במדבר רק הוון
לא תרחיקו ללכת העתו ובעד
ויאמר משה הנה אנכי יוצא
מעמך והעמדת אל יהוה וסר
הערב מפריעה מעבריו ומעמ
מחרדק אל יסר פריעה התר
לבלתי שלח אתה עם לזכור
ליהוה ויצא משה מעם פריעה
ועתרא ליהוה ויעש יהוה כדבר
משה ויסר הערב מפריעה
מעבריו ומעמו לא נשאר אחד
ויכפר פריעה את לבו וגם בפעם
הזאת ולא שלח אתה עם
ויאמר יהוה אל משה בא אל

פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה
אלהי העברים שלח את עמי
ויעברני כיאסמאן אתה לשלח
ועורד מחזיק בם הנה יר יהוה
הויה במקנד אשר בישח בפסוק
בחרים בנמל יסבב מקרוב צאן
דבר כבד מאד והפלה יהוה בין
מקנה ישראל ובין מקנה מצרים
ולא ימות מכל לבני ישראל
דבר וישם יהוה מועד לאמר
מחר יעשה יהוה הדבר הזה
בארץ ויעש יהוה את הדבר
הזה ממחרת ויסתכל יי
מקנה מצרים וממקנה בני
ישראל לא מת אחד וישלח
פרעה והנה לא מת ממקנה
ישראל עד אחד ויכפר לב פריעה
ולא שלח את העם
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
קח לכם מלא חפנכם פיה
בבשן וורקו משה השמימה
לענין פריעה והיה לאבק על
כל ארץ מצרים והיה על האדם
ועל בהמה לישחין פרוח
אכע עבת בכל ארץ מצרים
ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו

השמימה וסימנהו ויאמר מה אתן לך לא נובל לעשות ולא אחר הנער מדוע עשיתן וישם יע מועד וידישו ויבקשו ב בפסוקא הרפה ממנו וגם אנכי אעשה אתכם כימה עברך הכרב וישא אתה דבר י י לו זכור ל יסקלע ל וחם

ואולם ^{ה' רא' פסוק} וסימנחון ^{ואולם} בעבור זאת העביר תוך ואולם ח' י' ואולם ח' י' ואולם הכסא אשר
ואולם אנכי מלאתי כח' וכל איוב יכו בלג' וסימנחון ^{ואולם} אולם שלח נא ידך תנעש אולם אנכי אדרש אל אולם אנכי אדרש אל אולם אנכי אדרש אל

לפני פרעה ויזרק אתו משה
השמימה ויהי שחן אביעבת
פרח בארס ובכהמה ולא יכלו
החרטמים לעמד לפני משה
מפני השחן כיהיה השחן
בחרטמים ובכל מצרים ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא שמע
אלהם נא אשר דבר יהוה אל
משה ויאמר יהוה
אל משה השכם בכך והתניע
לפני פרעה ואמרת אליו כה
אמר יהוה אלהי העברים שלח
את עמיו ועבדני כי בפעם הזאת
אני שלח את כל מנפתי ארצך
ובעבדך ובעמך בעבור הרע
כיאן נכמני בכל הארץ כי עתה
שלחת את ידך ואך אותך ואת
עמך ברבר ותכחד מן הארץ
ואולם בעבור זאת העמדתך
בעבור הראתך את כחי ולמען
ספר שמי בכל הארץ עודך
מסתולל בעמי לבלתי שלחם
הנני מנסה בעת מחר ברך
את ישראל אלהיה כמדהו
בני ישראל מן היום וסדה ועד
עוה ועוה שלח העז את

מקנך ואת כל אשר לך בשדה
כל הארס והבהמה אשר ימצא
בשדה ולא יאסף הבית וידר
על הם הבר ומתו הירא את
דבר יהוה מעבדי פרעה הנס
את עבדיו ואת מקנהו אל הכתש
ואשר לא יסם לבוא לדבר יהוה
ויעזב את עבדיו ואת מקנהו
בשדה
ויאמר יהוה אל משה נטה את
ידך על השמים ויהי ברד בכל
ארץ מצרים על הארס ועל
הבהמה ועל כל עשב השדה
בארץ מצרים ויטמשה את
מטהו על השמים ויהוה נתן
קלת וברד ותהלך אש ארצה
וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים
ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך
הברד ככר מאד אשר לא היה
כמה ובכל ארץ מצרים מאו
היתה לנו וכן הברד בכל ארץ
מצרים את כל אשר בשדה
מארס וערבהמה ואת כל עשב
השדה הכה הברד ואת כל עץ
השדה שבר רק בארץ גושן
אשר ישסבני ישראל לאהיה

ואשר לאשם לבו ואשר לא צדה ואשר יגאל מן הלום ואשר יבא את רעהו בעבור ואשר
עשה לכם במצרים ואשר עשה לחיל מצרים ואשר עשה לרחל ולאבירים ואשר אכלו שאר עמי ואשר ישמיעו ואשר נתנו שארית העם
ואשר היה נפשה ואשר לא נתן בנורעו • ולא יאסף • וסימנחון • ולא יאסף הביתה יעשיר ישכב ולא יאסף עניו פקח •

למשה ולאהרן ויסימנהו ויסימנהו ויקרא פרעה דאפרדעים וישלח פרעה דברד וימחר פריש דארבה ויקרא למשה ולאהרן לילה דכבת בכורות ויחרלו לבנת הערב ויחרלו הקלות והכרד בספר מונה כי השלחה בשש פשטין

בדר וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם הטאתי הפעם יהוה הערניקו אנני עמי הרשעים העתירו אל יהוה ורוב מהית קלות אלהם וברד ואשלוה אתכם ולא תספון לעמד ויאמר אליו משה כצאתי את הער אפרש את כפי אל יהוה הקלות יחרלון והכרד לא יהיה עוד למען תרעבי ליהוה הארץ ואתה ועבדך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים וחי והפשתה והשערה נכתה כי השערה אבע והפשתה נבע והחטה והכסמת לאנכו כי אפילת חנה ויצא משה מעם פרעה את הער ויפרש בפיו אל יהוה ויחרלו הקלות והכרד ומטר לא נתקד ארצה וירא פרעה כי חרל המטר והכרד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל לאשר דבר יהוה בר משה

ויאמר יהוה אל משה בא אל

פרעה כיאני הכבדת את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתי אלה בקרבו ולמען תספר באוני כנע ובן כנע את אשר התעללתי במצרים ואת את אשר שמת בסויד עתם פאני יהוה ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העבדים עדמת מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני ביאסמאן אתה לישלח את עמי הנה מכאסחר ארבה כנכרד וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות ארץ הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הכרד ואכל את כל העין הצמח לכם מן השדה ומלאו כתר וכת כל עבדך ובתי כל מצרים אשר לאראו אבתך ואבות אבתך מיום היותם על הארצה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למקש שלח אתה אנשים ויעבדו את יהוה אלהים הטרם תרע כי אברה מצרים ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר

ולא יוכל ויסימנהו וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ והיה כי נראה כי נלאה מואב ולא יוכל יעוד לשאת ולא יוכל לדין עפ שתקין ממנו

למשה ולאהרן ויסימנהו ויסימנהו ויקרא פרעה דאפרדעים וישלח פרעה דברד וימחר פריש דארבה ויקרא למשה ולאהרן לילה דכבת בכורות ויחרלו לבנת הערב ויחרלו הקלות והכרד בספר מונה כי השלחה בשש פשטין

ויסימנהו וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ והיה כי נראה כי נלאה מואב ולא יוכל יעוד לשאת ולא יוכל לדין עפ שתקין ממנו

באננו ובכדנו באספכם את תבואת הארץ תהיה חג' בשלומה תישלחו ליום מוגד וליום חג' *
בארבה ויעל ארנה מלך מי יפתה את אחאב וחבריה וינרמא חרי מיבבם מכל עמו וחבריה *

חג' ויעל
ד' וסימנהו
רפ' וסימנהו

אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם
מיום ההלכם ויאמר משה
בנערנו ובזקננו נלך בכנען
ובכנענו ביצאנו ובכדנו נלך
מחנה יהוה לנו ויאמר אלהים יהוה
כן יהוה עמכם כאשר אשלח
אתכם ואת טפכם ראובי רעה
נערפניכם לא כן לבנוא הנבדים
ועבדו את יהוה כי אתה אתם
מבקשים ויערש אתם מאת פני
פרעה

כפס וכתב
וכת
כן
ט
ואשלח
ט

ויאמר יהוה אל משה נטה ירך
על ארץ מצרים בארבה ויעל
על ארץ מצרים ואכל את כל
עשב הארץ את כל אשר שאד
הברד ויט משה את מטהו על
ארץ מצרים ויהוה נהדר ורח
קדיס בארץ כל חיוס ההוא וכל
חלילה הבקר היה ודוה הקדים
נשא אתה ארבה ויעל הארבה
על כל ארץ מצרים ונתה בכל
נבול מצרים כבד מאד לפניו
לא היה כן ארבה כמהו ואחריו
לא יהיה כן ויכס את עין כל
הארץ ותחשך הארץ ויאכל
את עשב הארץ ואת כל

נטיה
בטע
בספ
הס רפ
רפ
ה
בב
בתו
הובוש
פריה
ב
בתו
פסו
ראית
בהון
לפניו
ואחריו

פריה עץ אשר הותיר הברד ולא
נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה
בכל ארץ מצרים וימהר פרעה
לקרא למשה ולאחריו ויאמר
חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם
ועתה ישאנא חטאתי ארדה פעם
והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר
מעלי רק את המות הזה ויצא
מעספרעה ויעתר אל
יהוה ויהפך יהוה רוחים חזק
מאד וישא אתה ארבה ותקעהו
ימהסוה לאנשאר ארבה אחד
בכל נבול מצרים ויחזק יהוה
את לב פרעה ולא שלח אתכנ
ישראל
ויאמר יהוה אל משה נטה ירך
על השמים ויהי חשך על ארץ
מצרים וימשיך חשך ויט משה
את ידו על השמים ויהי חשך
אפלה בכל ארץ מצרים שלשת
ימים לא ראו איש את אחיו ולא
קמו איש מתחתיו שלשת ימים
ולכל בני ישראל היה אורבם
במושבתם ויקרא פרעה אל
משה ויאמר לכו עבדו את יהוה
רק צאנכם ובקרכם יצג נספנס

נטיה
יד
הס
את
פלו
ויהי
השח
ל
לא
יחזק
כלב
וחס

יל

מכת דם מכת ארבה מכת חשך והארב קס מהרה ממקומו ארץ כיתחטא
והנה נבית יד עין ואגר עקד נבית יד על ארס הגע נטה יד על פלשתם הנע ארץ הר שיער ויט יד על ויכח ויט יט יד ובשל
עבר ונפל שור ויט יד על צפון יד נטה על הים הרגו ממלכות נבית יד על יהודה כי נטה אל אל יד יעקן קראתו ותמאנו נבית יד יד יד

נרש האמה הזאת ואת כנה נרש ירש אתכם מזה נרש לין ויצא מדון וישבת דין וקלן ~
דבר נא באונו העם אך שם נקבאו דיות אשה רעותה אשה רעותה לא מקדו והנש אחתת אכלתה ~

2.

٥٤

155

102

והשתחו	ז	וסימנתו	למען תדעון אשר יפלה ית' בזאת תדעון כי יושלח' כי אל חי בקרבכם למען תדעון שדון' ^ו
בהר הקדש בירושלם והלכו אליו שחחו בעצמך והשתחו על כפות והשתחו עפ הארץ פתח השער רוממו ית' אלהינו וחבדיה' ^ו	ז	וסימנתו	וירדובל עבדך אלה אלי והשתחו לי וסכל העם והשתחו איש פתח אלהיו והשתחו לו ^ו

אזכר ולא יתן
 ז' מלכתו
 וסימנהו
 ולקחתם אגרת אזור ולקח הכהן עץ ארז ואזור ושני תולעת ולקח אזור וטבל במים איש טהור *
 ולא יתן הכישיחית לכאאל בתוכם ואכל תשני ידול שני תרים יחביא האיש את אשתו אל הכהן *

אכל מחמץ ונכרתה הנפש ז
 ההוא מערת ישראל בנרובאזה
 הארץ כל מחמץ לא תאכלו
 בכל משבתכם תאכלו מצות

ויקרא משה לכל זקני ישראל
 ויאמר אליהם משבו וקחו לכם
 צאן למשפחתכם ושחטוהם
 ולקחתם אגרת אזור וטבלתם
 בדם אשר בסף והנעתם אל
 המשקוף ואל שתי המזוזות
 מן הדם אשר בסף ואתם לא
 תצאו איש מפתח ביתו עד בקר
 ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה
 את הדם על המשקוף ועל שתי
 המזוזות ופסח יהוה על הפתח
 ולא יתן הכישיחית לכאאל בתו
 לנגף ושמרתם את הברכה הזוה
 לחקלך ולבניך עד עולם והיה
 כיתבא אל הארץ אשר יתן
 יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם
 אתה עברה הזאת והיה כי אמו
 אליכם בניכם מה העברה הזאת
 לכם ואמרתם זכר פסח הוה
 ליהוה אשר פסח על בתי בני
 ישראל במצרים בנגפו את

מצרים ואת בתינו הציל ויקר
 העם וישתחוו וילכו ויעשו בני
 ישראל כאשר צוה יהוה את
 משה ואהרן כן עשו
 ויהי בחצי הלילה

ויהוה הפה כל בכור בארץ מצרים
 מבכר פרעה הישבע על כסאו *
 ער בכור השבי אשר בבית הבור
 וכל בכור בהמה ויקס פרעה
 לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים
 ותהי צעקה גדלה במצרים
 כי אין ביתאשר אין שם מת ז
 ויקרא למשה ולאהרן לילה
 ויאמר קומו צאו מתוך עמי נס
 אתם נס בני ישראל ולכו עבדו
 את יהוה כדברכם נס צאנכם
 נס בקרבכם קחו כאשר דברתם
 ולכו וברכתם נס אתי ותהיו
 מצרים על העם למחר לשלחם
 מן הארץ כי אמרו כלנו מתים
 וישא העם את בציקו טרם יחמץ
 משארתם צררת בשמלתם
 על שכמם ובני ישראל עשו
 בדבר משה וישאלו ממצרים
 כל כסף וכל זהב ושמלתיהם
 נתן את חן העם בעיני מצרים

קטל
 שמשון
 גברא

מין
 המקום

גם
 גם
 גם
 גם

ע
 יום
 מות

במע

קלם

בחיצי הלילה ז' הכה כל בכור ויקס בחצי הלילה דשמשון ויהי בחצי הלילה ויהרד האיש וילפת *
 ותחזק מצרים על העם למהר למהר שלל חשבון וכעבאיים על ההרים למהר י' בתו ז' בנב ז' בכתו *
 משארתם צררת בשמלתם על שכמם ותהי צררת עד יום מותן אלמנות חיות * ז' בעקן

בחיצי הלילה
 למהר
 צררת
 וסימנהו
 וסימנהו
 וסימנהו

מלאך האלהים ויולך יסע מלאך האלהים ותבא האשה ויבא מלאך האלהים ענן
 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום ויסע מלאך האלהים ויקח אותם שומרונית ויקח אותם נבואה רב סכנים ויבא דידמיהו
 ויולך יסע את חים דין מלאך ויולך אותם שומרונית ויקח אותם נבואה רב סכנים ויבא דידמיהו
 ויולך יסע את חים דין מלאך ויולך אותם שומרונית ויקח אותם נבואה רב סכנים ויבא דידמיהו

ב
ג
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ויהם את מחנה מצרים
 ויסר את אפן מרכבתו
 וינהגו בכבוד
 ויאמר מצרים
 אנוסה
 מפני
 ישראל
 כי יהיה
 נלחם להם
 במצרים
 ויאמר יהוה אל משה נטה
 את ירך על היסודים
 המים על מצרים
 על רכבו ועל
 פרשיו
 ויטמשה
 את ירכו
 על
 היסודים וישב היסודות בקר
 לאיתנו ומצרים נסים לקראתו
 וינער יהוה את מצרים
 בתוך היסודים וישבו
 המים ויכסו את
 הרכב ואת
 הפרשים לכל חיל פרעה

מצרים ויבאו אחריהם ואבדוהם בפרעה
 ובכל חיל נבדדו ונכחדו וירעו מצרים
 כי אנה יהוה בהכחם ויבדדוהם בפרעה
 ויסע מלאך האלהים ההלך לפני
 מחנה ישראל וילך מאחוריהם
 ויסע עמוד הענן מפניהם
 ויעמד מאחריהם ויבא
 בין מחנה מצרים ובין מחנה
 ישראל ויהי הענן ויהי השן
 ויאר את הלילה ולא
 קרבוהו אלה כל הלילה
 ויטמשה את ירכו על
 היסודים ויולך יהוה את היסודים
 ברוח קרים עזים כל
 הלילה וישם את היסודים
 לחרבה ויבקעו המים
 ויבאו בני ישראל בתוך
 היסודים ביבשה והמים להם
 חומה מימין ומשמאלם
 וירדפו מצרים ויבאו
 אחריהם כל סוס
 פרעה רכבו ופרשיו
 אל תוך היסודים ויהי
 באשמרת הבקר
 וישקף יהוה אל מחנה
 מצרים בעמוד אש וענן

ב
ג
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

וילך יסע את חים דין מלאך ויולך אותם שומרונית ויקח אותם נבואה רב סכנים ויבא דידמיהו
 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום ויסע מלאך האלהים ותבא האשה ויבא מלאך האלהים ענן
 ויולך יסע את חים דין מלאך ויולך אותם שומרונית ויקח אותם נבואה רב סכנים ויבא דידמיהו
 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום ויסע מלאך האלהים ותבא האשה ויבא מלאך האלהים ענן
 ויולך יסע את חים דין מלאך ויולך אותם שומרונית ויקח אותם נבואה רב סכנים ויבא דידמיהו

מל
פפ
ל
קד
דג
יה
חס בטן
ר
כז
במצ
כח
י
כז
חס
כח
פס

כמוה
כח
כן
כלש
שבר
ב
בתר
חם
לש

י
וילנו
פ
ל

ד
חם
ד

וְיִשְׁמְעוּן	וְיִשְׁמְעוּן	וְיִשְׁמְעוּן
וְיִשְׁמְעוּן	וְיִשְׁמְעוּן	וְיִשְׁמְעוּן
וְיִשְׁמְעוּן	וְיִשְׁמְעוּן	וְיִשְׁמְעוּן
וְיִשְׁמְעוּן	וְיִשְׁמְעוּן	וְיִשְׁמְעוּן

תמצאהו ז חס בליף וס' מנהון היום לא תמצאהו בשדה ומצאהו עדות רבות ודעות ומצאהו המורים וחבריה ומצאהו בחלקת גבות ויבן שושן שלשת ימים ולא מצאהו בחלום יעקב ולא מצאהו ס' סתורתי ב' וס' יצא אשר שמע' עד אנה מאתה.

העמר לאחר ויבאו כל נשי
העדה ויגידו למשה ויאמר
אלהם הוא איש רב ריהוה שמחן
שבת קרש ליהוה מחר את איש
תאפו אפיו ואת אישרת בשרו
בשלו ואת כל העדה הניחו לכם
למשמרת ער הבקר ויניחו אתו
ער הבקר כפי אשר צוה משה ולא
הבא איש ודמה לא היתה בו ויאמר
משה אכלהו היום כי שבת היום
ליהוה היום לא תמצאו בו בשרה
ששת ימים תלקטו וזכרים הם
השביעי שבת לא יהיה בו ויהי
ביום השביעי יצאו מן העם ללקט
ולא מצאו ויאמר
יהוה אל משה ער אנה מאנתי
לשמר מצות ותורת ראו כי יהוה
נתן לכם השבת על כן הוא נרץ
לכם ביום השישי לחם ומים שני
אישתחתו אל יצא איש ממקומו
ביום השביעי וישבתו העם ביום
השביעי ויקראו בית ישראל
את שמו מן והוא בודע על לב
וטעמו כי צפיהת ברבש ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה
מלא העמר ממנו למשמרת

לדדתיכם למען יראו את הלחם
אשר האכלתי אתכם במדבר
בהוציא אתכם מארץ מצרים
ויאמר משה אל אהרן קח
צנצנות אחת ותן שמה מלא
העמרמן והנה אתו לפני יהוה
למשמרת החרתכם כאשר
צוה יהוה אל משה וינחהו אהרן
לפני העדת למשמרת וכל
ישראל אכלו את הפן ארבעים
שנה ערבאס אל ארץ נעם
את הפן אכלו ערבאס אלקצה
ארץ כנען וזה עמר יצא וית
האיפה הוא
ויסע וכל עדת בני ישראל מ
מדבר סיני למסעיהם על פי
יהוה ויחנו בפרזים ואין מים
לשתת העם וירבה העם נגד משה
ויאמרו תנו לנו מים ונשתה
ויאמר להם משה מה תרובון
עמדי מה תנסון את יהוה ויצא
שם העם למים וילקח העם עץ
משה ויאמר למה זה העליתנו
ממצרים להמית את ואת בני
ואת מקנ בצמא ויצעק משה
אל יהוה לאמר מה אעשה

אחת f זק פת וסימניהו בלשו תרגו צלוהית אקף אבישי מלך פלגת ענין ופירו קחצנעת אחת ויסבו את העיר ויאמר אבישי ויהלך לכל העם גרו את הילד וזנה כבר עופרת וכל חסות דכו בלא קמ נני יהיה לביתו שנה אחת ופי חלה מדה שנה תהיה מה תרבוין עבדי הארס תרבוין לבעל אם לא לרבוין חד בתול וחד בנב וחד ככתובים וסימניהו i

ג
כתו

ב
בי
פסכות

i
זק
פת

דעם

2

וכל
מלא

חכ

ומל

דגש
ב

جا

וְשׁ
וּמִקֵּץ

ויצאו אחריו עד התיקט אותם ויצאו וראו בפני האנשים הפשעים בו ויצאו והכו בער ויצאו וישבו ער ישראל ובערו ושיקו בנשק ויציאו כפנו מים ושתה העם וינפיו אשה היה ויצאו ילדיה ויצאו זקנד ושפטיר ומדרו וסימנהון ורפ וייצאו

לעס הזה עוד מעט וסקלני ז
ויאמר יהוה אל משה עבר לפני
העס וקה אתך מוקני ישראל
ומטך אשר הכית בו את היאר
קח בידך והלכת הנני עמך לפני
שם על הצור בחרבו הכית בצור
ויצאו ממנו מים ושתה העם
ויעשכן משה לעיניו וקני ישראל
ויקרא שם המקום מסה ומרינו
על ריבבני ישראל ועל נפתם
את יהוה לאמר הויש יהוה

מדה

בקרבנו אסאין
ויבא עמלק וילחם עם ישראל
ברפירס ויאמר משה אל
יהוה שיעבדנו אנשים ויצא
הלחם בעמלק מחר אנכי נעב
על ראש הנבעה ומטה האלה
בידי ויעש יהוה כשם אשר אמר
למשה למלחם בעמלק ומש
אחר וחרו על ראש הנבעה
והחכא אשר ירים משה וידו ונבר
ישראל וכל אשר ינח ידו ונבר
עמלק וידי משה כבדו ויקחו
אבן וישמו תחתיו וישב עליו
ואחר וחרו תמכו בידי מזה
אחר ומזה אחר וידיו אמונה

ערבא השמיט ויחלש יהושע
את עמלק ואת עמול לפי חרב

ויאמר יהוה אל משה כתב זאת
זכרון בספר ושים באזני יהושע
כי מחה אמה את זכר עמלק
מתחת השמים ויבן משר
מזבח ויקרא שמו יהוה נס ז
ויאמר כי יד על כסיה מלחמה
ליהוה בעמלק מדרדר

קיו וסימ סנאה

וישמע יתרו כהן מדיו חתן משה
את כל אשר עשה אל ליהם
למשה ולל ישראל עמו כי הוציא
יהוה את ישראל ממצרים
ויקח יתרו חתן משה את צפרה
אשת משה אחר שלוחיה
ואת שני בניה אשר שסה אחד
נרשם כי אמר נר הית בארץ
נכדיה וישם האחר אלי עזר
כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחת
פרעה ויבא יתרו חתן משה
ובנו ואשתו אל משה אל
המדבר אשר הוא חנה שם
הר האלהים ויאמר אל משה
אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך

מלאך

וחם

ויד משה כבדים בעשה חרש וידי צורף וידי ארס מתחת כנפיהם וידי עם הארץ תבולנה
הישל מקרבנו אם אין היש בה עין אם אין אם אין אתה דבר אם אין אתה שבעל החרש ואאלפך
וישמע יתרו כהן מדיו זכר לאברהם לצחק בעת יאמר ליעקב כי ביום השמיני שלח את העם

וחם

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

וַיִּשְׁכַּנְהָ עִמָּה וַיֵּצֵא מִשְׁכָּן
לִקְרֹאת חֲתָנוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּשְׁקֻלוּ
וַיִּשְׁאֲלוּ אֵישׁ לְרֵעֵהוּ לֵשׁ לוֹס
וַיִּבְאוּ הָאֱלֹהִים וַיִּסְפֹּר מִשְׁכָּן
לְחֲתָנוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
לְפָרְעָה וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדֶרֶת
יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר
מִצָּאתָם בְּדֶרֶךְ וַיֵּצֵלֵם יְהוָה וַיַּחֲדּוּ
יָתֵרוֹ עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵצִיאוֹ
מִיִּדְּמִצְרַיִם וַיֹּאמְרוּ יָתֵרוֹ בְּרוּךְ
יְהוָה אֲשֶׁר הֵצִיל אֶתְכֶם מִיַּד
מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרִיעָה אֲשֶׁר הֵצִיל
אֶתְהֶם מִתַּחַת יַד מִצְרַיִם עַתָּה
יִרְעֶתָ כִּי גָדוֹל יְהוָה מְכֹרֵץ
הָאֱלֹהִים כִּי בִרְאִי שְׂרָזוּ
עֲלֵיהֶם וַיִּקַּח יָתֵרוֹ חֲתָן מִשְׁהָ
עֲלֵה וּבְחִים לָאֱלֹהִים וַיָּבֹא
אֵהָרֹן וְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹאכַל
לֶחֶם עֶסְחָתָן מִשְׁהָ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים
וַיְהִי מִמָּחֳרָתוֹ וַיִּשְׁכַּב מִשְׁהָ לִשְׁפֹט
אֶת הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל מִשְׁחָן
הַבָּקָר עֵדָה עֵרֶב וַיִּרְאוּ חֲתָן מִשְׁהָ אֵת
כָּל אֲשֶׁר הוּא עָשָׂה לָעָם וַיֹּאמְרוּ
הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵתָּה עָשָׂה לָעָם מִדֹּעַ
אֵתָּה יוֹשֵׁב לְבָרֶךְ וְכָל הָעָם נֹצֵץ

על־ךְ מִן־בֶּקֶר עַד־עֶרֶב וַיֹּאמֶר
מִשֶּׁה לַחֲתָנוּכִי בֹא אֵלַי הָעַם
לִרְשׁ אֱלֹהִים כִּי־יְהִי־לָהֶם דָּבָר
בְּאֵלֵי וַיִּשְׁפֹּטֵתִי בֵּין אִישׁ וּבֵין
עֵהוּ וְהוֹדִיעַתִּי אֶת־חֻק־הָאֱלֹהִים
וְאֶת־תּוֹרָתוֹ וַיֹּאמֶר חֲתָנִי מִשֶּׁה
אֵלָיו לֹא־טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה
עוֹשֶׂה נָבֵל תִּבְלַנְס אֶתְּהַנְסֶהֱעַם
הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי־כִבֵּד מִמָּךְ
הַדָּבָר לֹא־תִכְבֵּל עֲשֵׂהוּ לְבִדָּר
עַתָּה שִׁמְעֵבֶקְלִי אֵי עֵצָךְ וַיְהִי
אֱלֹהִים עִמָּךְ הִיא אֶתְּהַלֵּעַם
מוֹל הָאֱלֹהִים וְהִבֵּאתִי אֶתְּהַאֵת
הַדְּבָרִים אֱלֹהִים וְהוֹדִיעַתִּי
אֶתְּהַם אֶתְּהַחֻקִּים וְאֶתְּהַתּוֹרָה
וְהוֹדִיעַתִּי לָהֶם אֶתְּהַדָּרֵךְ לְכֹוֹנָה
וְאֶתְּהַמִּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂן וְאֶתְּהַ
תְּחֹוה מִכָּל הָעַם אֲנִי־שִׁחִיל יֵרֵא
אֱלֹהִים אֲנִי־אִמֵּת שְׁנֵאִי בִּעֵנִי
וַיִּשְׁמַתִּי עֲלֵהֶם שְׂרֵי אֱלֹפִים שְׂרֵי
מֵאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וַיִּשְׂרֵי עֲשׂוֹת
וַיִּשְׁפֹּטוּ אֶתְּהַעַם בְּכָל־עֵת וְהָיָה
כָּל־הַדָּבָר הַנֶּדֶר לִי בִּיָּאוּ אֵלַי וְכָל־
הַדָּבָר הַקָּטָן וַיִּשְׁפֹּטוּהֶם וְהָקָל
מֵעַל־ךְ וַיִּשְׂאוּ אֶתְּךָ אִם אֶתְּ
הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְעוֹד אֱלֹהִים

וּמִמֶּנּוּ	ג	לְבָדֵךְ	כְּדוֹעַ אֶתְּהָ יוֹשֵׁב לְבָדֵךְ יוֹבֵא נֶבֶה אֶל אֲחִימֶלֶךְ אֶתְּהָ הוּא יֵל לְבָדֵךְ וְסָ אֶתְּהָ וְסָ פֶסוּ כְּדוֹעֵהוּ בְּמָא
וּמִמֶּנּוּ	ה	אֶתְּהָ	וְיִשְׁכֵּם לֵבָן בְּכָכֵר וְהִזְהִירְתָּ אֶתְּהָ וְיִזְהֵר אֶתְּהָ וְאֶת עֵרִישׁוֹ בְּכָכֵר רַעַץ עֵרִישׁוֹ אֲשֶׁר יִקְדָּאוּ אֶתְּהָ דִרְהָ
וּמִמֶּנּוּ	ד	עֵרִישׁוֹ	וְהוֹדִיעֵנִי אֶתְּחִמְּךָ הָאֱלֹהִים בְּעֶבֶר יִשְׁמְרוּ חֲקֵי אֵלַי כִּלְי תִּרְוַעִי וְאֵם נִגְלֹמוּ וְדִבְרֵי תִּרְוַעִי כִּלְי

והתבוננת

10

עירא
כפ

יב
סו
פסו

i

i id

١٢

4

על
על
במו

5x

ד' ד'
דמ'

בתו ;

١٠

כ"ה

בבא

१०३
।

וּבְדִבְרֵי

21

י
חם
ינע

on
L

דכו
דה
ובל

בְּמִזְרָה

۱۱

3 11

יה

חיה
יכו

בחדש	י ראסו	וכימנהן	בחדש השלישי לעאתבע ישראל בחדש הראשון דרתור כהנעס בחדש השני דפסחקטן החל
הערמות בחדש הרביעי דיימיהו	בחדש השמיני בשנת	שתיסלרדיוש	בחדש הראשון הוא חדש עסן
ותעד	יג מל בלע	וכימנהן	ותעד לבע ישראל העיד נגיד למלך דיימיהו ובעל נפס יציר דבר י בתו וא בכני וא בכח

ויקול שופר וסימניהון וקול שפר חזק מאד מעבדע אוהילה עד מתי אראה נס והקימתי עליכם עופים לאמר לאבי ארץ מצרים נבוא בחיצרות וקול שופר ברעש ורגז נבוא ארץ חס וסמי וקול שפר חזק לאבי ארץ מצרים כדי שפר יאמרו

ימים אלה תשוא לאשה וירד
ביום השלישי כהיה הפקדויה
קול תברקסו וקול על ההר
וקול שפר חזק מאד ויחרד כל
העם אשר במחנה ויוצא משה
את העם לקראת האלהים מן
המחנה ויתיצבו בתחת ההר
והר סיני עשן כלומפני אשר
ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו
בעשן הכבשן ויחרד כל ההר
מאד ויהי קול השפר הולך
וחזק מאד משה ידבר והאלהים
יענו בקול וירד יהוה על הר
סיני אל ראשה הר ויקרא יהוה
למשה אל ראשה הר ויעל מ
משה ויאמר יהוה אל משה
רד הערבעס פן יחרסו אלי יהוה
לראות ונפל ממנו רב ונס הכהנס
הנגשים אלי יהוה יתקדשו פן
יפרץ בהם יהוה ויאמר משה
אלי יהוה לא יוכל העם לעלות
אל הר סיני כי אתה הערתה בט
לאמר הנבל את ההר וקדשתו
ויאמר אליו יהוה לדרד ועלית
אתה ואהרן עמך ובהנסוה העם
אל יחרסו לעלת אלי יהוה פן

ח
חס
ה
ב
בלע
חס
דחס
דסנו
מ
ל
ל
פח
ט
חס
ט
מל
בחו
והול
י
פסו
ע
אל
אל
ל
חס
בחו
י
בחו
פסו
פסו
ל
ל
פסו
חס
בחו

יפרץ בהם וירד משה אל העם
ויאמר אלהים
וידבר אלהים את כל הדברים
האלה לאמר
יהוה אל היר אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית עבדים לא
יהיה לך אלהים אחרים על פני
לא תעשה לך פסל וכל תמונה
אשר בשמים ממעל ואשר
בארץ מתחת ואשר במים מתחת
לארץ לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אל היר אל
קנאפקד עון אבת על בנים על
שלשים ועל רבעים לשנתי
ועשה חסד לאלפים לארבע
ולשמרי מצותי לא
תשא את שם יהוה אל היר לשוא
כי לא ינק יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא
זכור את יום השבת לקדשו ששת
ימים תעבד ועשית כל מלאכתך
ויזם השביעי שבת ליהוה אל היר
לא תעשה כל מלאכה אתה
ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמק
ונרך אשר בשעריך כששת
ימים עשה יהוה את השמים

ל
ד
פסו
י
י
י
חס
כ
פח
בפא
קמי
נצר
זכור
ושמור
בדבור
אחד
נאמר
י

הולך ונאנכי הולך עירי הינה אנכי הולך לכבוד ויהי קול השופר הולך וחזק מאד וירד יעקב עד לאמר וכל הולך על כפיזכל הולך על גחון ב כפסו ויחר אף אלהים כי הולך הוא ועתה הננו הולך לעיני לבא איעזר וי והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם לעלת לא יוכל העם לעלת אל הר סיני אל יחרסו לעלת אל יו לא אבותם לעלת ויהיו לעלת ההר

זרחה
על חמור

ד' וסימניהון
ז' וסימניהון

אם זרחה השמש עליו והשמש זרחה על המים והצרנית זרחה במעוזו שמש זרחה ונודד וז' זרחה לכם
על כל דבר פשע על שורקל חמור על ורכב על חמור ועל ערבן אתונות י' ו' וגם בעליו ל' כותו

מִתְמַלֵּשׁ לִשְׁמוֹ וְהוּעַר בְּבַעֲלֵיו
וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ וְהִמִּית אִישׁ אֶן
אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסְקַל וְנִסְכָּע לִין
וּמֵת אֶסְכָּפֵר יוֹשֵׁת עָלָיו וְנִתֵּן
פֶּרֶץ נִפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹשֵׁת
עָלָיו אִבְךָ יֵחָ אוֹכֵת יִנַּח כִּמְשַׁעַץ
הִזָּה יַעֲשֶׂה לוֹ אֶסְכָּפֵר יִנַּח
הַשּׁוֹר אוֹ אִמָּה כִּסֵּה שְׁלִשִּׁים
שְׁקָלִים יִתֵּן לֹאדְנוֹ וְהַשּׁוֹר
יִסְקַל וְכִי יִפְתַּח
אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי יִכְרֶה אִישׁ בּוֹר
וְלֹא יִכְסֵנוּ וְנִפְלֵשׁ מֵהַשּׁוֹר אֶן
חֲמוּר בְּעַל הַבּוֹר יִשְׁלֵם כִּסֵּה
יִשְׁכַּל בְּעָלָיו וְהִמִּית יִהְיֶה לוֹ
וְכִי יִנַּח
שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ וּמֵת
וּמָכְרוּ אֶת הַשּׁוֹר הַחֲלוּחִין אֶת
כִּסְפּוֹ וְנִסְכָּה אֶת הַמֵּת יִחֲצִי
אֶן גֹּדֵעַ בִּישׁוֹר נִנַּח הוּא מִתְמוּל
שְׁלִשִּׁים וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ בְּעָלָיו
שְׁלִשִּׁים יִשְׁלֵם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר
וְהִמִּית יִהְיֶה לוֹ

בִּינְיָמִינִי שׁוּר
 אֲדִישָׁה וְטַבְרָח וְאוֹמֶר
 וְיִמְשֵׁה וְכִכֹּר יִשְׂרָאֵל
 תְּהִי וְהָיָה וְיִשְׂרָאֵל וְיִבְרָח

אסבמחתרת
 ימצא הנבוה וכתאין לו
 רמים אסזרחה השמי שערין
 רמים לו שלם ישלם אסאין לו
 נמכר בנכתי אס המצאת מצא
 בידו הנגבה משור ער חמור עד
 שה חיים שנים ישרם
 כי בעראיש שרה
 אוכרס ושלח את בעירה ובער
 בשרה אחר מיטב שרה ומיטב
 ברמו ישרם
 כי
 תצא אש ומצאה קצים ונאכל
 נד' יש או הקמה אוה שרה שלם
 ישרם המבער את המצרה
 כי יתן אישאל
 רעהו כסף אוכלים לישמרונג
 מבית האיש אס ימצא הנגב
 ישרם שנים אס לא ימצא הנגב
 ונקרב על הכית אלה אלהים
 אס לא שלח ידו במלאכת רעהו
 על כל דבר פשע על שור על
 חמור על שה על שלמה על
 בלא אברה אשר יאמר ביהוה
 זה ער האלהים יבאר בר שניהם
 אשר יד שיען אלהים ישרם
 שנים לרעהו
 כי

מִיָּמִין דְּרָגָה וְדִמְאִרְכָּה כְּשִׁיחֵיזְכֵּי הַטֶּסֶס הַלְּבִיבָה ז' מִלְכָּה יְהִיָּה בְּרִדְגָה וְאִם יְהִיָּה פְחוּת יְהִיָּה בְּמִאֲרָכָה חֻזֵּן מִן יָבִי וּסְפִי וְאִכְרָהֶם הֵן יְהִיָּה לְ
תַחֲתֵי שְׁמֹן תִּמְכֵּן וְכִי שֶׁאֵין אֵשׁ אֶלֶף לֵבֶל תִּי אֲשֶׁר בְּרַבִּי ז' עֲבֹדֹתֶיךָ בֵּית אֶלְחִיבִיָּה יִעָנֶה יִתְלַן שְׁמֵעֵן בְּכִיִּי כִי אִם אֲרֵבֵן מִמֶּנּוּ
וְאִם עֲבֵדֶיךָ שֶׁלֹּא בֵּית אֲרֵבֵן לְחִסּוֹר יִדְרֹךְ וְלִבְלֵס וְאִתִּי דִמְאִרְכָּה דְּכִרֵּי הַיָּמִים כִּי לֹא יִכְלֹ לְשֹׁנֹתוֹ כִּל אֲשֶׁר תִּמְעֵא יִדְרֹךְ לְשֹׁנֹת בְּכִיךָ מִשֹּׁהַ

ובני מלכות
נעלמה

וּמִימֵנָהוּן
וּמִימֵנָהוּן

וכל בהמה לשמר ומת או נשבר וכל בהמה מפרסת פרסה והחיה וכל בהמה רמש ואפרכסא כגון כשכר
ומת או נשבר או נשבה אין ראיה וישמעאל אכרס כי נשבה אחיו כי נשבה יקדר יט. כגון מהר יבחרה

יתן איש אל רעהו חמור או שור
 או שה וכל בהמה לשמור ומת
 אונשבר אונשבה אין ראיה
 שביעת ידוהתיהבין שניהם
 אם לא שלח ידו במלאכת רעהו
 ולקח בעליו ולא ישלם ואם ננב
 ענב מעמו ישלם לבעליו אם
 טרף יטרף יבא הוער הטרפה
 לא ישלם

וכי יישאל איש מעשר ערו ונשנר
אומת בעליו אין עמו שלם ישלם
אם בעליו עמו לא ישלם אם
שכיר הוא בא בשכר

וכיפתה איש ז
בתולה אשר לא ארשה ושכב
עמה מהר ימהרנה לו לאשה
אסמאן ימאן אביה להתהלל
בסם ישקל במהר הבתול
מבשפה לאתחיה
פלישכב עסכהמהמות יומר
זכח לאלהים יחרם
בלתליחהו לבדו וגר לאתונה
ולא תלחצנו כינרים הייתם בא
בארץ מצרים כל אלמנה ויתום
לא תענון אם יענה תענה אתו
באס צעק יצעק אלי שמי

אִשְׁמַע צַעֲקָתוֹ וְחַרָּה אֶפִּי וְהִרְגֵנִי
אֶתְּכֶם בַּחֶרֶב וְהַיּוֹשִׁיעִים אֶלְמִנּוֹת
וּבְנֵיכֶם יִתְקַיְּמוּ׃

אם כסף תלוה את עמי את העני
עמך לא תהיה לו כנשה לא י
תשימון עליו נשך אם חבל תחבל
שלמת רעך ערבא השמש ז
תשיבנו לו כי הוא כסותה לכה
הוא שמלתו לערו במה ישכב

והיה כייצק אליו שמעת כי
חנון אני אל הים

לאתקלל ונשיא בעמד לאתא
מלאתך ודמעך לאתאחרב
בנך תתקלל כותע שחל שוח
לצאנך שבעתמים יהיה עם

אמוביוס השמיעתנו לי ואנשי
קדש תהיו לי ויבשר בשר הטורף
לא תאמרו לכלבתי שלכין אתו
לא תשא שמע

מבשפה לא תחיה; לא תחיה כל נשמה החכמה תחיה בעליה ^ט ודל ^ז לא תהדר מרעהו יפרד ^ח
 ובה לא יחיו ימים כל חרם אשר יחכם מן האדם לא יפיר ^י ^{יג} כמ רבושו והוא יבדל ממחל הגולה ^{יב}
 וימצאוהו איש והנה תעק בשורה כיתפני שור איכר או חמרו תעק אדם תועת מדרד השכל בתרא ^{יד} ^{יז} ^{יח} ^{יט} ^כ ^{כא} ^{כב} ^{כג} ^{כד} ^{כה} ^{כו} ^{כז} ^{כח} ^{כט} ^ל

וסימנהון
וסימנהון
וסימנהון

1
 2
 3
 4

תחיה
יחרם
תעק

תחיה

יחרם

תמצה

ברבו ויש 4 וסימנהון וסימנהון
ודל לא תהדר בריבו לא תטה משפט אבינו צדיק הראשון בריבו לעות אדם בריבו יע לאראה
וישש שנים תוריע את ארעך וישש מעלות לכסא וישש מאות איש חגורים י פקחים

שנאך רבין תחת משאו וחרלת
מעובלו עובת עוב עמו

לא תטה משפט אבינו
ברבו מדבר שקר תרחק ונקי
וצדיק אל תהרנב לא אצדיק
ישע וישחר לא תקח כיה שחר
יעור פקחים ויסלה ובריי צדיקים
ונר לא תלחץ ואתם ירעתם את
נפש הנרכזים הייחם בארץ
מצרים וישש שנים תוריע את
אריצו ואספת את תבואתה
והשביעת תשמטנה ונטשתה
ואבילא אביע עמך ויתרסתאכל
חת השדה בותעשה לבורמך
לחמך ששת ימים תעשר
מעשיך וביום השביעי תשבת
למען ינוח שורך וחמרך ונפש
בן אמתך והנר ובבל אשר
אמחתי אליכם תשמרו וישם
אלהים אחרים לא תזכירו לא
שם על פיר של שדה יסתחן
לכשתה את חנה מצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות באש
עויתך למען יחדש האביבכי
בוצאת ממערים ולא יראופני
ריקס וחת הקצר בכור מעשך

האכילה
לחם

חם

4

בקר

5

מל

בתו

וכל

נכיו

וכתו

דכו

במלך

פסו

לל

חם

אכילה

אש

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

אשר תוריע בשדה וחת האסר
בצאת השנה באספר את מעשך
מן השדה של שפעמים בשנה
יראה כל זכורך אלפני הארץ יהוה
לא תזבח על חמץ וסזבח ולא
ילין חלב חזק עד בקר ראשית
בכור אדמתך תבא בית יהוה
אלהיך לא תבשל גריב חלב אמר

ב

חם

ו

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

הנה אנכי שלח מלאך לפניך
לשמרך בדרך וזהבאך אל
המקום אשר הכנת השמר
מפניו וישמע בקולו אל תמרבו
כי לא ישאל פשעם כי שמי
בקרבו כי אם שמועתי שמע בקולו
ועשית כל אשר אדבר ואיבת
את אביר וצדת את צורריך כי
ילך מלאכי לפניך וזהבאך אל
האמרי והחת והפרזי והכנעני
החוי והיבוס והבחרתני לא
תשתחוה לאלהים ולא תעבדם
ולא תעשה כמעשהיהם כיהרם
ההרסים ושבדת שבר מצבתהם
ועבדתם את יהוה אלהיכם וסבך
את לחמך ואת מימין והסרת
מחלה מקרבך

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

את חג המצות תשמר וחבריה ואתה לא באת למועד הימים ויצא יהונתן השדה למועד רודי
1 דסב ולא וקד לא וסימ לא תשימון עליו נשך לא ישמע על פיר לא תכר פעם ולא תקח
וכרך את לחמך ואת מימך ואם מימך נשתה את ומקנ מחטב עציך עב שאב מימך

וסימנהון

וסימנהון

וסימנהון

וסימנהון

וסימנהון

וסימנהון

וסימנהון

ל

אמלא
ורבה

וסימנהון
וסימנהון

את מספר ימיו אמלא ואוצרותיהם אמלא ופי אמלא תוכחות ופי אמלא אתו רוח אלהים
ורבה ענין חית השדה ורבה העוֹבֵה בקרב הארץ ורבה משטמה ורבה היא על האדם

לא תהיה משכלה
ועקרה בארץ את מספר ימיו
אמלא את אמת אשלח לפניך
והמת את כל העם אשר תכא
בהסונת את כל איבך אלך
ערה ושלחתי את הצרעה לפניך
וגרשה את החזיאת הכנעני ואת
חחתי מלפניך לא אנרשנו
מפניך בשנה אחת פתהיה
הארץ שממה ורבה עליך חית
השדה מעט מעט אנרשנו
מפניך עד אשר תפרה ונחלת
את הארץ וישתי את גבלך מים
סוף וערים פלשתים וממדבר
עד הנחל כי אתן בידכם את
ישיב הארץ וגרשתמו מפניך
לא תכרת להם ולא יהיה סברת
לא ישוב בארץ פן יחטיאו אתן
לי כי תעבד את אלהים כמיהו
לך למוקש
כד ואלמשה אמר עלה אל יהוה
אתה ואהרן נדבואביהוא ושבעים
מוקני ישראל והשתחויתם
מרחק ונשמישה לבדו או
יהוה והם לא ינשו והעם לא יעלו
עמו ויבא משה ויספר לעסאת

כל דברי יהוה ואת כל המשפטים
ויעל כל העם קול אחד ויאמרו
כל הדברים אשר דבר יהוה עשו
וכתב משה את כל דברי יהוה
וישכם בבקר ובין מזבח תחת
ההר שתים עשרה מצבה לשנים
עשר שבטי ישראל וישלח
את נערי בני ישראל ויעלו עלת
ויזבחו זבחים שלמים ליהוה
פרים ויקח משה חצי הדרם
וישם באגנתו חצי הדרם זרק
על המזבח ויקח ספר חברית
ויקרא באזני העם ויאמר כל
אשר דבר יהוה נעשה ונשמע
ויקח משה את הדרם ויזרק על
העם ויאמר הנה הדרם חברית
אשר כרת יהוה עמכם על כל
הדברים האלה ויעל משה
ואהרן נדבואביהוא ושבעים
מוקני ישראל ויראו את אלהי
ישראל ותחתרגו וכסע עשה
לבנת הספיד וכעס השמים
לסחר ואלא ציל בני ישראל
לא שלחו ידו ויחוו את האלהים
ויאכלו וישתו
ויאמר יהוה אל משה

ושתתי את גבלך מים סוף והעברה והחירן וגבל וכל העברה עבר הירדן מורחה והעברה עבר
ונגש משה לבדו אל יי' ונגש חורש בקוצו ודודר ענבים כמשך חורש
כל אשר דבר יי' נעשה ונשמע ונשמע קולו ובא אל הקדש ונשמע פתגם המלך קדמא קמצ

וסימנהון
וסימנהון
וסימנהון

ד
א
א וי

ועד ים
ונגש
ונשמע

ב
דסמי

והם
וי
מכיל
האגנת

ה
וי
עורא
דכו

א
א
א

משאות
שוא

יב
בטיע
בספ

וישכן בכבוד יי על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים וישכן הענן במדבר פארן וישכן
ישראל בטח כד עין יעקב וישכן בירושלם עד לעולם וישכון ערים נכחדות בתרא כל ואל הזקנים
ה' חט ו' מל' וסימנין

עלה אל הדרה והיה שם ואתנה
לך את לחת האבן והתורה והמצוה
אשר כתבת להורותם וקסמם
ויהו שיע משרתו ויעל משה אל
הר האלהים ואל הזקנים אמר
שם לנו בזה עד אשר נשוב אלכם
והנה אחרן וחור עמכם מביעל
דברים עשאלהם ויעל משה
אל החר ויכסה הענן את ההר
וישכן בכבוד יהוה על הר סיני
ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא
אל משה ביום השביעי מתוך
הענן ומראה כבוד יהוה כאיש
אכלת בראש ההר לעיני בני
ישראל ויבא משה בתוך הענן
ויעל אל החר ויהי משה בחר
ארבעים יום וארבעים לילה

מתחל
והיה
ל
ל
בת
ל
ל
הר
הכרמל
דכו
בת

נה

וידבר יהוה אל משה לאמר
רבה לבני ישראל ויקחו לי
תרומה מאת כל איש אשר ידבנו
לבן תקחו את תרומתי ואת
תעניתם אשר תקחו מאתם
וזכובם ונחשת ותכלית וארנמן
וחזקת שני ושש וזעזע וזעזע
אילים מאדמים וערת תחשים

המט
ויל
נחן
חכמה
במל
הס
כלב
מל
הס
פס

ועצי שטים ישמן למאד בשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים
אבני שהם ואבני מלאים לאפר
ולחשן ועשו לי מקדש ושכנת
בתוכם בכל אשר אני מראה
אותך את תבנית המשכן ואת
תבנית כל כליו וכן תעשו
ועשו ארון עצי שטים
אמתים וחצי ארבו ואמה וחצי
רחבו ואמה וחצי קמתו וצפית
אתו והבטחור מבית ומחוץ תצפנו
ועשית עליו זר והבסבב ויצקת
לו ארבע טבעות זהב ונתתה על
ארבע עפעפתיו ושתי טבעות על
צלעו האחת ושתי טבעות על
צלעו השנית ועשית בדי עצי
שטים וצפית אתם זהב והבאת
את הכרים פטבעות על צלעת
הארן לשאת את הארן בהם
בטבעת הארן יהיו הכרים לא
יסרו ממנו ונתת אל הארן את
הערת אשר אתן אליך ועשית
כפרת זהב טהור אמתים וחצי
ארפה ואמה וחצי רחבה ועשית
שנים כרבים זהב מקשה תעשה
אתם משני קצות הכפרת ועשה

ומראה
ומראה

ומראה כבוד יי ומראה הנני ומראה הענק ומראה האופנים ומראה הילדים ומראה אש ומראה הערב
ויקחו לי תרומה ויקחו להם איש שה ישמן ויתן ויחב פרה אדמה תמימה ויקחו נא חבשה מן הסוסים
ועשה לי מטעמים ועשה כרוב אחד מקצה מזה ועשה להם טבחים לכסות בשר ערוב ממתנים

ונועדתי לך שם ורברתי אתך והיה המקום אשר יבחר יי אלהים בנימין אקים להם מקרב
ונועדתי לך שם ורברתי אתך מקרב הכפרת ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש מבדתי ביתי חס

ב
אור
חם

כ"ט חס
יב פסו
על
אל
אל

ב
ג
ד
ה

בצווי

כל
אורי
חל

י
נח

כ"ד

ط

ז
מל
בתו

ח
מל
ומל

כל
כתו
כן

כ
אור
חם

חם
במא
מא
ב
וחם

דסמ'י

וּנְשָׂא	י"ב	וְסִימְנֶהוּ	וְנָשָׂא בָּם אֶת הַשְּׁלֶחָן אֶת הַכִּדְרִים וְנָשָׂא מִגְבְּעוֹת וְחֻבְרִיה' וְיֹשֵׁב עַל כֶּסֶּא רַם וְנָשָׂא וְנָשָׂא אֶל אֲשֶׁר בְּבִיתָ
וְחֻבְרִיה' הֵנָּה יִשְׁכְּלֵל עֲבָדֵי יְיָ הָרַגָּה וְנָשָׂא כֹּכָבָה אִמְרֹר רַם וְנָשָׂא שׁוֹכֵן עַד רִפְאֵנוּ אֶת כָּל וְלֹא נִרְפָּתָה וְנָשָׂא אֶת כֶּסֶּם בַּעֲנוֹת וְאַחֲרֵיתָן בְּסִימֵיהֶן			
הַמְנוּרָה	ז' מ"ל ב"ה	וְסִימְנֶהוּ	מִקִּישָׁה תִּיעֲשֶׂה הַמְנוּרָה אֶל מוֹלֵפֶת הַמְנוּרָה אֵירוֹשְׁבֵעֵת הַנְּרוֹת אֶל מוֹלֵפֶת הַמְנוּרָה הַעֲלֵה נְרֵיהֶן

